

משרד החינוך
המזכירות הפדגוגית
אגף מורשת
תרבות יהודית ישראלית

עֵינִן לַעֲצִינָן

העשור השישי

1998 - 2008

גיליונות בית מדרש ב **תרבות יהודית ישראלית** לכבוד 70 למדינת ישראל

פייסבוק - חברות מסוג חדש?

שורשי הסולידריות היהודית ("כל ישראל חברים") נטועים בציווי ההישרדות של עם נרדף. [...] המהפכה הציונית הוסיפה עוד נדבך לסולידריות היהודית. [...] הדבר מצא את ביטויו בחשיבות הרבה שהוענקה למשפחה, לחברים, לקהילה ולמדינה בסולם הערכים הישראלי. העובדה שמדינת ישראל קטנה ומבודדת תרמה גם כן להעצמת תחושת הקהילתיות. [...]

אתוס החברות הישראלי לא פסח גם על דור ה-Y (=ילידי שנות ה-90). [הם] לקחו אותו צעד קדימה (יהיו מי שיגידו "צעד אחורה") והעניקו לו משמעות חדשה, גלובלית יותר. החברים הם אחד היסודות המרכזיים בחייהם [...] התופעה הזו אינה מיוחדת רק את הצעירים בארץ. [...]

האדם הוא יצור חברתי השואף להימצא בקשר מתמיד עם סביבתו ולשתף אחרים בחוויותיו. הרשת החברתית הדיגיטלית מסייעת לו להגשים את הדחף הזה יותר מאי פעם [...] ליצור איזו שותפות חיים מסוג חדש. [...]

רשת הפייסבוק יצרה מצב שהצעירים, שהם משתמשיה הכבדים, כבר אינם כבולים לחבורה אחת של חברים, כפי שהיה מקובל בתרבות תנועות הנוער. למעשה, נוצרה רשת מסועפת של קשרים עם מספר רחב של אנשים, שנחלשת ומתחזקת לסירוגין, בהתאם לצרכים ובהתאם לסיטואציה. [...]

בראשית דרכן של הרשתות החברתיות נשמעו קולות שטענו שהחברות הווירטואליות באה על חשבון החברות הממשית (פנים אל פנים). בפועל, החברות ברשתות אינה סותרת את החברות הפיזית, אלא מתקיימת במקביל [...] למעשה נוצר מנעד רחב יותר של קשרים חברתיים שמפגשי הפנים אל פנים הוא רק אחד מהם או חלק מהם. [...]

על פי: עוז אלמוג וחמר אלמוג, דור ה-Y בישראל, פרק 8: שבט אחים - חברות בעידן הניכור, בתוך אתר האינטרנט: "אנשים ישראל: המדריך לחברה הישראלית"

להיות עם חופשי ו"נכפר הגלובלי": בין חיבור לניכור

העשור השישי למדינת ישראל הוא גם העשור הראשון של המאה ה-21, והוא התאפיין בעיקר בהתגברות תהליך הגלובליזציה. ההתפתחות המואצת והמדהימה של הטכנולוגיה, האינטרנט והרשתות החברתיות גישרה על הבדלים ומרחקים, איפשרה ולעתים אפילו יצרה בעצמה - שינויים חברתיים, פוליטיים ותרבותיים מרחיקי לכת ברחבי העולם כולו. לישראל נודע מקום של כבוד בהובלת מהפכת התקשורת: רבות הטכנולוגיות המתקדמות שנפוצו בעולם, שפותחו בישראל ועל ידי ישראלים.

עבור רבים העולם הווירטואלי הפך להיות לא רק אמצעי תקשורת משובלל מסוג חדש, אלא מרחב של מציאות חיים נוספת. בעיני רבים, שקולה התופעה למהפכת הדפוס במאה ה-15, שבישרה בשעתו את ראשית העת החדשה. מצד אחד, ברור שמהפכת התקשורת תורמת רבות לעולם, המפותח והמתפתח כאחד; אבל מצד שני, יש לה מחירים כבדים על היחיד ועל הכלל, עד שיש הרואים בה את לא פחות מהתגלמות הרע עלי אדמות בימינו.

השימוש הגובר ברשתות החברתיות מאפשר לכל בעל מחשב או טלפון-חכם להביע את דעתו, להגיב, להחמיא או להשמיץ (תופעת ה"שיימינג"), בצורה החשופה לכל אדם. זהו כוח שלא היה מעולם לשום אדם, אפילו לא לשליטים גדולים, בכל ההיסטוריה האנושית. יש הרואים בכך את הדמוקרטיה במיטבה, מעין "חזון אחרית הימים", ויש המצביעים על הסכנות החמורות הגלומות בקלות הבלתי נסבלת של השימוש בכלי זה, מבלי לתת לאיש דין וחשבון על כך.

ואכן, המציאות החדשה עוררה, ועודנה מעוררת, ויכוחים סוערים ומעלה שורה של שאלות ודילמות שונות.

? מהן השלכותיה של המהפכה הגלובלית על חיי האדם ואלו כוחות האנושיות והלא-אנושיות?

? האם השימוש הזובר והולך ברשתות החברתיות מקרב אנשים אלה לאלה או מרחיק ביניהם?

? האם היכולת של כל אדם לכתוב ולפרסם כרצונו דברים הגלויים לכול, מחבירה את חופש הדעה הדמוקרטי, או תורמת לשלילת חופש הביטוי בחברה?

"וְהָיָה לְךָ חֵבֵר"

ראוי לאדם שיקנה לעצמו חבר על כל פנים, כי החברות מסייעת לאדם להשתפר ולהפוך לאדם טוב יותר. ומה נכונה אמרתו של אריסטו: "החבר - אחר שהוא אתה".

ראוי שיהיה לאדם חבר שיוכל לבטוח בו ולגלות לו את כל סודותיו מבלי לחשוש. החברות המעולה ביותר היא זו ששני הצדדים שואפים למטרות דומות, ששני החברים נעזרים אחד בשני על מנת להשיג את הטוב עבור שני הצדדים

על פי פירוש הרמב"ם לפרקי אבות א, ו

ואולי שיימינג אינו דבר רע?

ביום שבת, ה'23.5.2015, ירה בעצמו אריאל רוניס, פקיד בכיר בלשכת האוכלוסין במשרד הפנים. רוניס התאבד בעקבות פוסט שהעלתה לפייסבוק אישה שטענה כי קיבלה מצידו יחס מפלה מסיבות גזעניות. מעשה זה זכה לתהודה רבה בתקשורת וברשתות החברתיות. בתוכניתה הלילית, התייחסה העיתונאית סיון רהב-מאיר לאירוע:

מה שקרה סביב אריאל רוניס הוא חוסר אחריות. לא, לא מה שקרה לפני ההתאבדות שלו. אני מתכוונת למה שקרה אחריה. הנה חלק מהכותרות היום בתקשורת: "הוא נעלב עד מוות"; "הוא לא יכול היה לסבול את התואר גזען". וגם: "השיימינג הורג". אז בואו נרגיע, לא השיימינג הורג, האדם הורג! ובעודנו מגוננים היום על רוניס בואו נזהר שלא נעשה עכשיו שיימינג הפוך לאותה כותבת פוסט. לכו תדעו איך היא תגיב... הרי השיח הציבורי היום, שמגלה כל כך הרבה הבנה ואמפתיה למעשה הזה, ממש הוסיף לו הילה רומנטית, כאילו המפלט היחיד שנותר לו היה לשלוח יד בנפשו, פשוט אין ברירה אחרת... נכון, יש ברשת שנאה, אלימות, גזענות. באמת רצוי להפחית אותן, אבל זו לא יכולה להיות המסקנה הראשונה מהסיפור הזה. זו לא יכולה להיות הסיבה האמיתית לדעזוע שלנו. האם פעם אחת שמעתם היום את הביטוי "החלטה שגויה" ביחס למה שרוניס עשה? או אולי "החלטה איומה ונוראה", "חמורה", "חריפה"? האם אמרנו מספיק פעמים שאם חשים מצוקה נפשית צריך לפנות לסיוע לקו החירום של עמותת ער"ן? המשוואה המסוכנת הזו, כאילו כל מי שעושה לייק הוא שותף לפשע, היא פשוט לא הגיונית. מותר למישהי שלא מרוצה משירות לכתוב פוסט. מותר לאחרים לשתף. כמוכן צריך להימנע משקרים, מדיבה, וסתם גועל נפש ונאצות ברשת.

אבל כל אלה הן מסקנות משניות. הדבר הכי חשוב שצריך ללמוד מהסיפור הזה, הוא ששום סטטוס לא שווה יותר מהחיים שלנו.

ואם תעשו לי שיימינג בעקבות הפינה הזו, זה באמת לא יהיה נעים, אבל אני מקווה שאני אתגבר.

מתוך פיינתה של סיון רהב-מאיר, תוכנית הלילה, ערוץ 2. פורסם בדף הפייסבוק של הכתבת

ה'שיימינג' באינטרנט - נושה ברשת

המונח שיימינג מגיע מהמילה האנגלית shame, שמשמעותה: בושה. גם בעברית כבר קיים מינוח לתופעה המכונה "ביוש", ומשמעה חשיפה ופרסום שמם והתנהלותם של אדם או גוף מסוים, מתוך מטרה להוקיע אותם, לבזות אותם וללעוג להם. השיימינג אינו בהכרח תופעה שלילית, מאחר שהדעות המתפרסמות ברשת עשויות לכאורה לחשוף תנהלות בלתי תקינה ואפילו פלילית של גורמים שונים, ואולם, הלכה למעשה, שיימינג הוא פעולה מסוכנת ופזיזה, הנעשית בדרכים שאינן עולות בקנה אחד עם שאיפה לאמת ולצדק.

אף אם הפרסום מתבצע על ידי אדם החש באמת ובתמים כי בוצע נגדו מעשה עוולה, פרסום הדברים ברשת עלול להיות חמור ובעייתי. מדובר למעשה במשפט שדה הנערך לאדם "הפוגע" אל מול עשרות ומאות אלפי גולשים ברשת, שאינם יודעים דבר וחצי דבר על המקרה. ב"משפט" מעין זה, הכותב הכעוס והפגוע משמש כחוקר, כשופט וכתליין. האמרה כי "העט חזקה מהחרב" נכונה מאוד בכל הקשור לשיימינג באינטרנט, והאפשרות להיפגע בצורה זו מבהילה מאוד. [...]

עו"ד אסף דוק, "שיימינג ברשת - אקדח מעון בידי נסיני העם", באתר: www.dok.co.il

שלט במאה שערים המפציר באנגלית בעוברים ושבים ובמדביקי המודעות לא לפרסם דברי לשון הרע. ויקיפדיה

היה לי חבר, היה לי אח

חילים: יורם טהרלב, לחן: יאיר חזזנלום

במקום שאליו אני הולך
היו רבים כבר לפני.
השאיירו שכלי,
השאיירו עץ,
השאיירו אבן לרגלי,
ומה אני אשאיר אחרי,
האם אשאיר איזה דבר?
איני רואה את צעדי!
איני רואה את צעדי,
ומי יראה אותם מחר?

היה לי חבר, היה לי אח,
הושט לי יד כשאקרא,
היה לי חבר, היה לי אח,
הושט לי יד בעת צרה,
אני אחיד, אל תשכח!
היה לי חבר, היה לי אח.

במקום שאליו אני הולך
היו נשים, היו גברים,
ואהבה גדולה היתה,

האם אני אמצא אותה?
הם לא השאירו לי דבר
לא אנוחות וגם לא פרחים.
הם לא השאירו לי דבר!
הם לא השאירו לי דבר,
מלבד אחים וחברים.

היה לי חבר, היה לי אח...

במקום שאליו אני הולך,
אני נזהר שלא לשבר,
אני נזהר שלא לדרוך,
אני נזהר שלא לזכר,
וטוב לי שאתה אתי,
וגם אתה וגם אתה.
פה תשאר אחרי לנחמי!
פה תשאר אחרי לנחמי
החברות אשר היתה.

היה לי חבר, היה לי אח...

מגלים את המגלה

חניסה לפארק פייסבוק, אתר ויקיפדיה

מדינת ישראל [...] תהא משתתה על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל; תקים שויון זכויות חברתי ומדיני [...] תבטיח חפש דת, מצפון, לשון, חנוך ותרבות; תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגלת האמונות המאחדות [...] ותפעל להקמת האחדות הפלפלית של ארץ-ישראל בשלמותה. אנו קוראים לאמונת המאחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

על-עשור

מבט על עשור בחיי ישראל

1998 - 2008

הפגנת ערבים בעקבות אירועי 2000. צילום: לע"מ

על פי ועדת אור, הסיבה לפרוץ מהומות אוקטובר 2000 נעוצה באי־שביעות רצון ובכעס רב בקרב הקהילה הערבית־ישראלית, שהתעוררו בעקבות המדיניות המפלה מצד המדינה, מה שהוביל להזנחה חברתית וכלכלית בקנה מידה גדול. בעניין זה הוועדה טועה באופן בולט. מלבד זאת, אם האשמה היא עוני ומעמד של אזרחים סוג ב', מדוע לא היו מעולם מהומות קרובות אפילו בעוצמתן למהומות אוקטובר 2000 בקרב קבוצות מקבילות בחברה היהודית בישראל. [...] מדוע באמת גברה ההתנגדות בצורה קיצונית כל כך עם השיפור ברמת החיים [...] לאחר עשור שבו גדלו ההקצאות הממשלתיות למועצות הערביות ב-55%.

מה שהוביל להתנגדות הגוברת נגד המדינה אינו ההזנחה, אלא דווקא תהליך ההקצנה של הקהילה הערבית־ישראלית לאורך השנים.

אפרים קארש, "ערביי ישראל נגד ישראל", נאחז: israpost.com

מפונים מגוש קטיף בונים בעת הפינוי. צילום: לע"מ

שיר הרעות / חיים גורי (קטע)

לחן: טאשה ארגונ

... כְּכָר שָׁנָה. לֹא הֶרְגָּשְׁנוּ כְּמַעַט
אֵיךְ עָבְרוּ הַזְמָנִים בְּשָׂדוֹתֵינוּ.
כְּכָר שָׁנָה, וְנוֹתַרְנוּ מְעַט
מֵה רַבִּים שְׂאִינָם כְּכָר פִּינֵינוּ.

אך נִזְכֵּר אֶת כָּלֵם:
אֶת יְפֵי הַבְּלוּרִית וְהַתָּאֵר -
כִּי רַעוּת שְׂכָזָת לְעוֹלָם
לֹא תִתֵּן אֶת לִבְנוּ לְשִׁכָּח.
אֶהְיֶה מְקַדְּשֵׁת בְּדָם
אֶת תְּשׁוּבֵי פִינֵינוּ לְפָרֵחַ.

אירועי אוקטובר 2000: סדקים ב'קו התפר'

גל של מהומות והפגנות אלימות של ערביי ישראל שפרצו בתחילת אוקטובר 2000. האירועים, שנמשכו ימים אחדים, החלו בהפגנות הזדהות המוניות שערכו ערביי ישראל עם ערביי יהודה ושומרון לאחר פרוץ האינתיפאדה השנייה, בהנחיית מנהיגים בציבור הערבי בישראל, בעקבות הקריאה "להציל את מסגד אל-אקצא", לאחר שאריאל שרון, ראש האופוזיציה דאז, ביקר בהר הבית. ההפגנות הסלימו במהירות לעימותים קשים ואלימים בערים ובכפרים ערביים ומעורבים ברחבי הארץ, בעיקר בגליל, בין כוחות הביטחון ועוברי אורח. במהלך האירועים נהרגו על ידי כוחות המשטרה 12 מפגינים ערבים אזרחי ישראל וכן פלסטיני שאינו אזרחי ישראלי, ויהודי ישראלי אחד נהרג מידיי אבנים של ערבים.

מה הדרך להתגבר על מחנות הקצנה בציבור הערבי והיהודי כאחד?

מהו הסטטוס שלי במדינה? אני, לא כסעיד, אלא כערבי הממוצע, אזרח ישראל, נמצא בשטח אפור בין אזרח לנתין. אני חצי אזרח במדינת ישראל, המדינה היא חצי שלי, חצי דמוקרטית מנקודת ראותי. שערי המדינה והחברה חצי פתוחים בפני, והאוזן חצי קשובה למה שיש לי להציע או לומר. אין לי מדינה אחרת, והמדינה שיש לי היא חצי שלי. [...]

למרות שאני משתתף בבחירות, אני לא שותף לגיטימי בקבלת ההכרעות החשובות שמשפיעות עליי, ולא בקביעת גורמות וסטנדרטים בתחומי החיים הציבוריים השונים. התייחסו אליי במדינה כאל מטרד, כסיכון ביטחוני, כסכנה דמוגרפית, כאויב נצחי, כאויב פוטנציאלי, כחשוד נצחי, כעשב שוטה.

ד"ר טעיד יזדאני, דיקן הפקולטה למדעי הרוח והחברה באוניברסיטת ביר"ת, מרצה לפילוסופיה פוליטית

תוכנית ההתנתקות, 2005: בין נחישות ורגישות

תוכנית ההתנתקות התקיימה בקיץ 2005 ובמהלכה פינתה ישראל באופן חד־צדדי את תושבי ההתנחלויות בגוש קטיף ברצועת עזה והתנחלויות מבודדות בצפון השומרון, וכוחות צה"ל נסוגו באופן מוחלט לגבולות הקו הירוק באזור זה. את התוכנית יזם והוביל ראש ממשלת ישראל, אריאל שרון, לאחר מאבק ציבורי ממושך בחברה.

"מעשיו של אדם נשארים אחריו"

הצטרפנו למושב קטיף, מושב שיתופי דתי צעיר ותוסס, ובו מצאנו תרבות קהילתית מפותחת ואחוות רעים אמיצה ואיתנה. חשנו כממשיכי ההתיישבות ההיסטורית היהודית בעזה מימי אברהם, מצאנו בחבל ארץ זה חיבור בין תורה ועבודה, תורה וחיים ובין אדם לחברו.

בי"א באייר תשס"ד (2004) יצאה טלי רעייתי הי"ד [ה' יקום דמה] בחודש התשיעי להריגה עם ארבע בנותינו הילה בת 11, הדר בת 9, רוני בת 7 ומירב בת השנתיים, עטויות בחולצות כתומות - סמל המאבק [בעקירת גוש קטיף]. על אם־הדרך ארבו בשולי הכביש שני מחבלים וירו למוות בטלי ובארבע בנותינו, נותרתי לבדי בשור ומיותם.

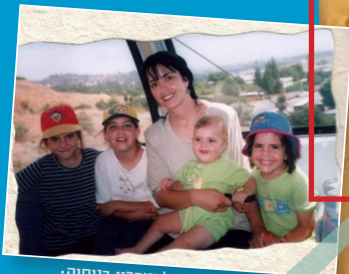
ט"ז באב תשס"ה, יום א' בשבוע, יום הולדתי ה־36 גורשתי מביתי עם אחיי תושבי גוש קטיף. תמו 53 שנות התיישבות פורחת. הכאב, האכזבה, התפילות, ה"ביחד", העוצמות של האמונה שהתגלו ערב הגירוש לא יהיו לשווא.

בחרתי לקום מתוך ההפיכה, ולא ליפול לייאוש.

בהיותה בת 10 נפרדה טלי הי"ד מבני כיתתה וכתבה להם:

"מעשיו של אדם נשארים אפילו אחרי עצמו: הבית שבנה, הספר שכתב, העץ שנטע - הקפידו על כך במעשים".

על פי דוד חסואל, מחנך: נסים מעשעל, ואלה שנות - ישראל 60, הוצאת ידיעות אחרונות

מני חסואל וארבע בנותיה: הילה, הדר, רוני ומירב

פרשת החייל החטוף גלעד שליט, 2006: היש מחיר לפדיון שבויים?

גלעד שליט שירת כחייל צה"ל בשירות סדיר באזור כרם שלום בדרום. ב־25 ביוני 2006 נחטף שליט על ידי מחבלים פלסטינים, שהשתייכו לארגוני טרור ובראשם חמאס. שליט הוחזק בשבי ברצועת עזה במשך כחמש שנים וארבעה חודשים (1,941 ימים). ב־18 באוקטובר 2011, במסגרת עסקה בין ישראל לחמאס הוא שוחרר והושב לישראל תמורת שחרור 1,027 אסירים ביטחוניים, ובהם מאות אסירי עולם. פרשה זו, כמו אחדות לפניה וביתר שאת, עוררה את הסוגיה הקשה: האם נכון לשחרר שבויים 'בכל מחיר'? התופעה של חטיפת יהודים ודרישות כופר מופרזות היו מוכרות בהיסטוריה של עם ישראל במשך אלפי שנים, וזאת לאור הרגישות היהודית הגבוהה לחיי אדם והסולידריות של הקהילה לכל פרט בתוכה. כבר במשנה נקבע: "אין פוֹדֵין אֶת הַשְּׁבוּיִים יוֹתֵר עַל כְּדִי דְמִיָּהוּ, מִפְּנֵי תַקוֹן הָעוֹלָם" (מסכת גיטין ד, ו).

ועדת וינוגרד, שהוקמה בעקבות מלחמת לבנון השנייה, הקדישה פרק שלם לעניין זה שכותרתו: "חטיפות כאיום אסטרטגי". הוועדה מביעה עמדה נחרצת נגד ביצוע מה שהיא מכנה "עסקות מטורפות", תוך שהיא נותנת את דעתה הן למסורת היהודית הן לאתוס החברתי הישראלי, הנוטים לכאורה למסקנה שונה. וזה לשונה:

"אנו מסכימים כי בעניין ערכי כה מרכזי, הקשור לסכסוך הנסב לפחות חלקית על אופיה היהודי של המדינה, חשוב לבחון גם את המורשת המיוחדת של התרבות היהודית והדת היהודית על כל רבדיה. אלא שכמו בנושאים רבים אחרים, זו מורשת עשירה מאוד, וניתן למצוא בה תימוכין לעמדות כמעט מנוגדות. איננו רוצים להרחיב כאן בנושא זה. נאמר רק כי במסורת היהודית יש אמנם חשיבות רבה למצוות פדיון שבויים, אולם יש בה עצמה גם הקפדה רבה כי שבויים לא ייפדו בצורה העלולה לסכן אנשים אחרים או את הקהילה כולה".

על פי ד"ר מינאל יוגדה, מומחה למשפט עברי, בתוך אתר "דעת"

מהם אמצעים מוצדק לשחרר מחבלים רבים תמורת חייל אחד? מהם הנימוקים לכאן ולכאן?

9 במאי

בתחרות הזמר "האירוויזיון" זכתה הזמרת דנה אינטרשניול במקום הראשון עם השיר "דיזונה"

23 באוקטובר

בוושינגטון נחתם הסכם וואי־פלנטיין בין ישראל וירדן, במעמד נשיא ארה"ב, ובו ישראל התחייבה לסגת מחלק משטחי יהודה ושומרון ולשחרר אסירים ביטחוניים פלסטיניים

1998

מרץ

לראשונה זוכה בתואר מלכת היופי של ישראל מועמדת ערבייה, ראנה ראסל, בת 21 מחיפה.

17 במאי

אהוד ברק נבחר לראש הממשלה העשירי של ישראל

דצמבר

סגן שר מסיימת בהצלחה קורס טייס, והפכה לטייסת הראשונה בתולדות חיל האוויר

1999

21 במרץ

האפיפיור יוחנן פאולוס השני מגיע לביקור בישראל

9 במאי

שלישיית "גשש החיוור" זוכה לפרס ישראל על מפעל חיים

24 במאי

יציאת צה"ל מלבנון מושלמת, לאחר שהות של למעלה מ-18 שנה, מאז מלחמת לבנון

29 בספטמבר

האינתיפאדה השנייה פוצת, ואחר כך מתחיל גל מהומות בקרב ערביי ישראל ("אירועי אוקטובר 2000").

אוקטובר

שלושה חיילי צה"ל (בני אברהם, עומר סועאד ועדי אביטן) נחטפים לבנון על ידי מחבלי החיזבאללה. גופותיהם מוחזרות בשנת 2004 (עם אזרח ישראלי חטוף, אלחנן טננבאום) תמורת שחרור אסירים ערבים

2000

7 במרץ

אריאל שרון נבחר לראש הממשלה ה־11 של ישראל ומקים ממשלת אחדות עם מפלגת העבודה

13 במאי

מכבי תל אביב זוכה בתואר אלופת אירופה בכדורסל.

17 באוקטובר

השר רחבעם זאבי נרצח בירושלים על ידי מחבלים פלסטיניים

2001

29 במרץ

בעקבות גל פיגועי טרור צה"ל פותח במבצע "יוזמת מגן" בשטחי יהודה ושומרון

9 באוקטובר

פרופ' דניאל כהנמן זוכה בפרס נובל לכלכלה על מחקריו (עם עמוס טברסקי) בתחום קבלת החלטות ושיפוט בתנאי אי־ודאות

2002

1 בפברואר

האסטרונאוט הישראלי הראשון, אילן רמון, נהרג בהתרסקות המעבורת האמריקנית קולומביה

2003

25 באוגוסט

מדיית זהב אולימפית ראשונה לישראל לגולש גל פרידמן באולימפיאדת אתונה

2004

15 באוגוסט

ביצוע "תוכנית ההתנתקות", שבה פונו באופן חד־צדדי יישובי גוש קטיף ברצועת עזה

10 בדצמבר

פרופ' ישראל אומן זוכה בפרס נובל לכלכלה על עבודתו בתחום המתמטי של "תורת המשחקים"

2005

5 בינואר

ראש הממשלה, אריאל שרון, לוקה בשבץ מוחי ושוקע בתרדמת. סגנו אהוד אולמרט מתמנה במקומו

25 ביוני

החייל גלעד שליט נחטף לרצועת עזה על ידי חוליית מחבלים (שוחרר בשנת 2011 בעסקת החלפה עם אסירים ביטחוניים)

12 ביולי

פורצת מלחמת לבנון השנייה בעקבות חטיפת החיילים אהוד גולדווסר ואלדד רגב (שנהרגו כנראה בחטיפה)

13 ביוני

שמעון פרס נבחר לכהן כנשיא התשיעי של מדינת ישראל (עד לשנת 2014).

גליונות "עין לציון" יוצאים לאור עלידי משרד החינוך, הסוכניות הפדגוגיות, המרכז לחדשנות ישראלית בשיתוף תוכנית בארי, מכון שלום הרטמן ניהול פרויקט: יוחאי עדן • תחקיר וליקוט: גונן רייכר • כתיבה ועריכה: אריאל אביב ויוחאי עדן • עריכת לשון: עבריתא - דנה רייך ועדת היגוי: יובל סרי, אריאל אביב, אשל קליינהאוז, ד"ר אריאל פיקאר, יעל גרוס-רחון • עיצוב גרפי: סטודיו רמי זל'קי ירושלים, שבט ה'תשע"ח, ינואר 2018 • © כל הזכויות שמורות למחברים ולאקו"ם; כל הזכויות שמורות למשרד החינוך ולמכון שלום הרטמן

בארי BE'ERI מכון שאלום הרטמן SHALOM HARTMAN INSTITUTE